

Adéla Tupcová

Odborný překlad L. Leuwen

Demokracii nemůže tedy přijmout ani Stendhal ani Lucien, tento režim, ve kterém lidé stejně jako v Americe nejsou „vážení“, ale „vypočítaví“, je „dle jejich citu příliš drsný“. Pokaždé když jeden nebo druhý snili, že přeplují Atlantik, byli přesvědčeni o životě se spravedlivými a zajisté rozumnými lidmi. Vzápětí ale už předem uvažovali o trápení, které způsobí, že je nemilosrdná společnost bez kapky vytríbenosti pohltí. Za ideální stav by oba dva považovali spojení smyslu pro republiku z jejich století s mravy monarchie ze století předešlého. Jelikož nebylo v jejich moci se z tohoto pochybného spojení radovat, zbyl jim jen pokus o útěk ze světa.

Není to tedy to pravé místo ani pro Stendhala ani pro jeho hrdiny. Lucien měl totiž lidi rád, ale nesl se s nimi stýkat, byl srdcem republikán a jako Brutus krácel v legitimistických salónech. Zbožňuje Napoleona, který upouští od tyranie, je to demokrat, který by nesl život v americké povrchnosti, také rozpolcená bytost, která nemůže nikde nalézt rovnováhu a čím dál více nenávidí falešnou rovnováhu buržoazní monarchie.

Změna smyslu v komentářích 1, 5, 9, 10, 11 E